

Borkowski M. M. G. Potulicki

(wiersz)

XVIII. 3. 140

POLUBINKI

INFLATO PRASIDI

EXENS INEGUALIS

Sub Amplexibus in Novis Mitis...

Has Praesentis Partem in...

MONUMENTUM

U. D. D.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ILLUSTRISSIMO
EXCELLENTISSIMO
REVERENDISSIMO DOMINO
GEORGIO
POLUBINSKI
ARCHIDIACONO VILNENSI
ECCLESIAE LACHOVICENSIS
INFULATO PRÆSIDI
RECENS INAUGURATO
SUB AUSPICATISSIMUM IN NOVAM ÆDEM INGRESSUM SUUM
HOC PERPETUUM PROPENSÆ IN EUM PIETATIS
MONUMENTUM
D. D. D.

Hic, ubi fossa pigris recubant modo pergama Saxis,
Sacraque Campestri surgit in Urbe Domus,
Mox Fortuna favens nitidos ingressa Penates
Protulit argutis carmina tanta modis:
Ecquis Pastor erit posita venerandus in Æde?
Atque cui meritum servat ovile gregem?
Et Pastore opus est, inquit, Pastoris & unctas
Est opus, exornet, pulchra Tiara comas.
Urbs antiqua monet, celebris cupit Aula Potentum,
Atque Tiaratum poscit ovile caput,
Testa volunt, Princepsque favet, vocat ara perennis,
Et ditio pridem postulat ampla Ducum,
Dixit, & extemplò finem sortita secundum
Vota, Gediminio quæ valuere solo:

Nempe

Nempe Tiarato fulgens POLUBINIUS ostro
Ingreditur Sacros cum probitate Lares.
Dicite, quis præstat? superosque meretur honores?
An Domus hæc illo major, an ille Domo?
Utraque pars pretio crescit, nam condita tanto
Præfule digna Domus, dignus & ille Domo.

Toż po Polsku.

Tam, gdzie kamień fypane grzbietem wspiera wały,
A Kościół pośród miasta powstaie wspaniały,
Fortuna za podwoie uczyniwszy kroki,
W mądrym wierszu dowcipne wydała wyroki:
Kto tu Pasterzem będzie na owiec ochłodę?
I komu zwierzchność baczna tę poruczy trzodę?
Potrzeba tu Pasterza, oraz ku obronie
Trzeba, by mu Infuła uwieńczyła skronie.
Dawność Miasta ostrzega, pragnie Zamek nowy,
I Owczarnia Infułą uwieńczoney głowy,
Starożytne MASSALSKICH żądaią Dzierżawy,
Ołtarz czeka, i Xiążę nam sprzyia łaskawy.
Rzekła, à oto żądze wzięły skutek miły,
Co w sławnym Giedymina mieście przeważyły.
Infułą POLUBINSKI skronie wieńcząc swoje,
Wchodzi z cnotą w prześwietne Świątnicy podwoie.
Mówcież, kto tu przeważa, wymowne Kameny?
Czy Infułat nad ten Dom, czy Dom więkzhey ceny?
Zewsząd szacunek rośnie; bo na długie lata
Godny Domu Infułat, i Dom Infułata.

SERVUS HUMILLIMUS
R. D. NICOLAUS BORKOWSKI.

XVIII. 3. 140

XVIII.3.140

Wojna...
Swoją...
Ani...
Krasno...
Początek...

Tępie po Północy

Tępie...
K...
Początek...
W...
K...
Początek...
D...
D...
K...
G...
K...
L...
K...
W...
P...
C...
Z...
G...

Wojna...
R. 18...

